

- 2) Αποκλείουν η αιτιολογική σκέψη 28, το άρθρο 10 και το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, σε περίπτωση που οι συμβαλλόμενοι είναι αμφοτεροί δημόσιοι φορείς, την εφαρμογή των διατάξεων του περιφερειακού νόμου του Βένετο 26/2012, λόγω της ύπαρξης συμπράξεως μεταξύ δημοσίων φορέων κατά το ως άνω άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ και τα άρθρα 5, παράγραφος 6, του νομοθετικού διατάγματος 50/2016 και 15 του νόμου 241/1990, υπό την έννοια μόνον ότι η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να διατυπώσει τους λόγους που δικαιολογούν την επιλογή της να ανατεθεί η υπηρεσία της μη επείγουσας διακομίδης ασθενών μέσω διαγωνισμού και όχι με απευθείας σύμβαση;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την καταργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2019 το Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SatCen) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 25 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-286/15, ΚF κατά SatCen

(Υπόθεση C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίον: Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SatCen) (εκπρόσωπος: A. Guillaume, avocate)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: ΚF, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το ανααιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την πρωτοδίκως προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσως, το Satcen προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί των αιτημάτων της πρωτοδίκως προσφεύγουσας-ενάγουσας, διότι (i) δεν αξιολόγησε κατά πόσον πληρούνταν οι προϋποθέσεις που στοιχειοθετούσαν την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και (ii) ερμήνευσε εσφαλμένως την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως·

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της διαφοράς αυτής θεμελιωνόταν στα άρθρα 263 και 268 ΣΛΕΕ·
- το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κατά την εξέταση των ισχυρισμών της ΚF σχετικά με τη διεξαγωγή της διοικητικής έρευνας·
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράρτημα ΙΧ, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης του SatCen και κατά την ερμηνεία της έννοιας των δικαιωμάτων άμυνας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 10 Ιανουαρίου 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA κατά Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Υπόθεση C-15/19)

(2019/C 164/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Ανααιρεσίβλητη: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με τα άρθρα 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ⁽¹⁾ η ερμηνεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου περί αναδρομικής εφαρμογής των άρθρων 15 και 17 του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος) 36/2003, με τα οποία μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο οι ως άνω διατάξεις [του δικαίου της Ένωσης], με αποτέλεσμα να υπόκεινται άνευ προϋποθέσεων στις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις προϋφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας, ιδίως κατά το μέρος που θεσπίζεται παράταση της μέριμνας έπειτα από την παύση λειτουργίας τους από δέκα σε τριάντα έτη;
- 2) Είναι, ειδικότερα, σύμφωνη —σε σχέση με το κανονιστικό περιεχόμενο των άρθρων 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ, τα οποία επιβάλλουν στα κράτη μέλη να διασφαλίζουν, αντιστοίχως, «ότι όλες οι δαπάνες κατασκευής και λειτουργίας ενός χώρου υγειονομικής ταφής αποβλήτων, στις οποίες περιλαμβάνεται, στο μέτρο του δυνατού, το κόστος της χρηματοοικονομικής ή ισοδύναμης εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 8, στοιχείο α', σημείο iv, καθώς και το κατ' εκτίμηση κόστος της παύσης λειτουργίας του χώρου και της μετέπειτα φροντίδας για τον χώρο αυτό για χρονική περίοδο τουλάχιστον τριάντα ετών, καλύπτονται από την τιμή που χρεώνει ο φορέας εκμετάλλευσης για τη διάθεση οποιοσδήποτε τύπου αποβλήτων στον εν λόγω χώρο», καθώς και τη «συνέχιση της λειτουργίας χώρων υγειονομικής ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά τον χρόνο ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο»— με τα ως άνω άρθρα η ερμηνεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου περί εφαρμογής των άρθρων 15 και 17 του decreto legislativo (νομοθετικού διατάγματος) 36/2003 στους προϋφιστάμενους χώρους υγειονομικής ταφής που διαθέτουν ήδη άδεια λειτουργίας, μολοντί, κατά την εφαρμογή των επιβαλλόμενων υποχρεώσεων, όσον αφορά τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής, το άρθρο 17 περιορίζει τα μέτρα εφαρμογής απλώς στην πρόβλεψη μεταβατικής περιόδου και δεν περιέχει κανένα μέτρο που να σκοπεί στην άμβλυνση των οικονομικών επιπτώσεων της παρατάσεως για τον «κάτοχο» των αποβλήτων;